

Skandinavisk Holding A/S
Den 27. april 1990

Folketingets Retsudvalg

Kommentarer til lovforslag nr. L 150/1989-90 bl.a. om § 124 i retsplejeloven om udøvelse af advokatvirksomhed

Forslaget har uhensigtsmæssige konsekvenser og bør ændres som foreslået sidst i denne kommentar.

Forslaget indebærer ikke nogen ændringer i retten til at drive advokatvirksomhed som enkeltmandsvirksomhed eller i et fællesskab af advokater.

Nyskabelsen består i, at der fremtidig bliver mulighed for at udøve advokatvirksomhed også gennem et aktie- eller anpartsselskab. Selskabet skal dog have en særlig form. Selskabet skal have som sit eneste formål at drive advokatvirksomhed, og ordet advokat skal indgå i selskabsbetegnelsen.

Forslaget kan ikke bedømmes sagligt uden at blive sammenholdt med det forslag til ny § 18 a i klientkontovedtægten, som Advokatrådet ønsker indført og har bedt Justitsministeriet om at godkende.

Begge forslag tilsigter umiddelbart at imødekomme nogle praktiske behov for at drive advokatvirksomhed i selskabsform respektive sikre klienternes midler imod misbrug. *Men* som det fremgår af bemærkningerne til begge forslag, har de også en anden virkning, som er helt og holdent erhvervspolitisk, nemlig at sikre udkommet for de advokater, typisk praktiserende i mindre provinsbyer, som er afhængige af skødesager og derfor vil have hindret, at advokater ansat i landboforeninger eller hos ejendoms-mæglerselskaber tager sagerne fra dem.

Der er vist ingen, heller ikke i Advokatrådet, der vil dæmme op for tendensen i ind- og udland i retning af, at industri- og handelsvirksomheder etablerer intern juridisk rådgivning og service.

Problemet er imidlertid, at de to forslag efter deres ordlyd faktisk etablerer hindringer for, at advokater i industrien kan udøve deres nuværende arbejde på ordentlig og betryggende advokatvis. Det er ikke åbenbart, hvorfor solidaritet inden for advokatbranchen skal have lov til at skabe snærende bånd for erhvervslivet i øvrigt.

Det bør også påpeges, at når virksomheder i ind- og udland i stigende udstrækning etablerer intern, juridisk service, er det for at dække et reelt behov. Det er urimeligt – og vel EF-retsstridigt – at stille danske virksomheder ringere end deres konkurrenter i lande som England, Tyskland og USA m.fl., hvor retstilstanden *ikke* svarer til forslagets.

Hvad angår forslagene til ny retsplejelovs § 124, stk. 1, og ny § 18 a i klientkontovedtægten, er det ikke så meget selve ordlyden som bemærkningerne, der skaber uheldige virkninger. Derfor må der skabes fortolkningsbidrag, der klarlægger rækkevidden af bestemmelserne, og allerhelst bør rækkevidden kunne læses direkte af reglerne.

Det praktiske spørgsmål er, hvad den nye retsplejelovs § 124 betyder for de tilfælde, hvor advokater er ansat i almindelige, erhvervsdrivende selskaber og giver juridisk vejledning til det ansættende selskab og dets koncernforbundne selskaber og måske af og til personligt til direktørerne og andre medarbejdere samt muligvis efter nærmere aftale også til private klienter.

Indledningsvis kan man fastslå, at der i hvert fald i én situation *ikke* er noget problem: den ansatte advokat kan lovligt i relation til både